

بسم الله الرحمن الرحيم

هموویژیلانس (Hemovigilance)

ارائه دهنده: دکتر امیر آتش

عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی شاهرود

PhD ہما تولوزی و بانک خون

هموویژیلانس (Hemovigilance)

راهنمای ملی مراقبت از خون

Iranian National Haemovigilance Guideline

مولفین: فریده جلالی فراهانی، محمد فراتوش، محمد رضا بلایی، هما رمضانی
مصطفی مقدم، فاطمه رجب پور نیکنام، مریم خسرویان، ناهید مرادی.

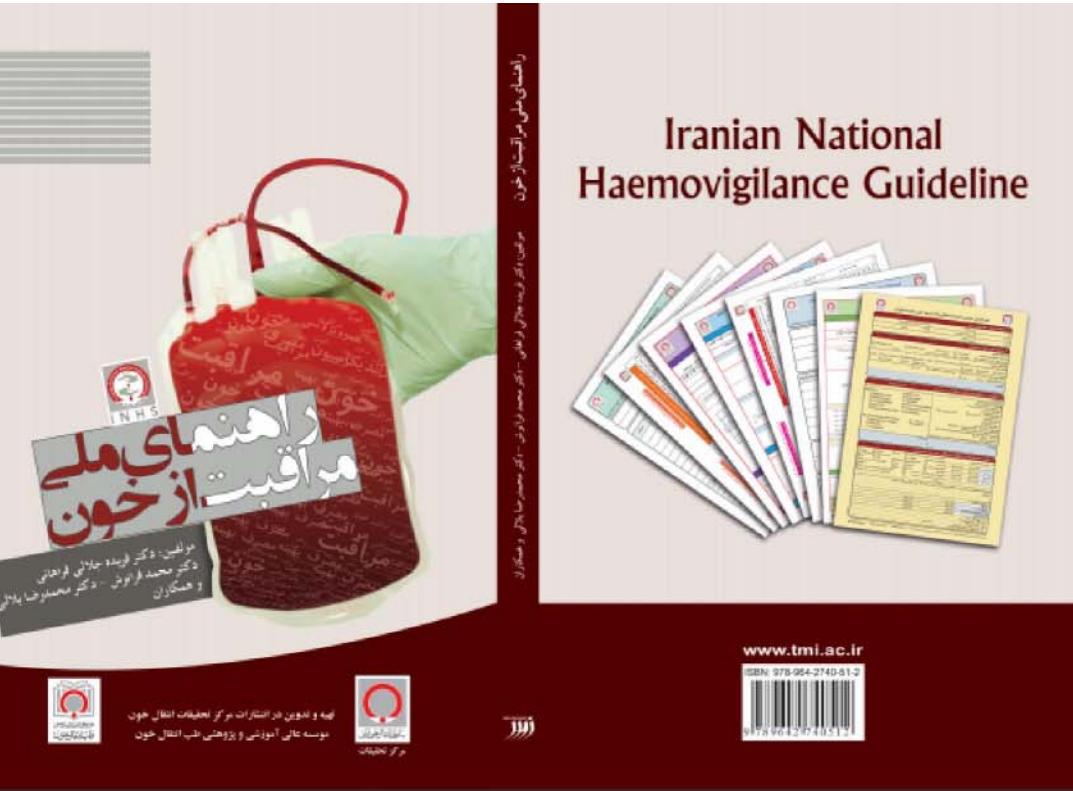
تهیه و تدوین در انتشارات مرکز تحقیقات انتقال خون
موسسه عالی آموزشی و پژوهشی طب انتقال خون

مرکز تحقیقات
طب انتقال خون

مرکز تحقیقات

هموویژیلانس (Hemovigilance)

-
- انتقال خون سالانه مایه نجات جان هزاران انسان است ولی از آنجا که خون یک بافت زنده و نوعی پیوند محسوب می شود، عوارض و مخاطرات خاص خود را به همراه دارد.
 - واضح است که بر این اساس استفاده از خون باید با منطق همراه با دقق و بجا صورت گیرد و هر یک پزشک به عنوان تجویز کننده خون، و کادر پرستاری و جراحی به عنوان تزریق کنندگان خون همگی در آن است که خون مایه حیات بیمار باشد و نه مخاطره جان وی.
 - طبق تحقیقات منتشر شده ، متاسفانه انتقال خون یکی از ۵ مداخله پزشکی می باشد که در آن مصرف بی رویه و خارج از قاعده صورت می گیرد.

هموویژیلانس (Hemovigilance)

- با عنایت به پیدایش و بروز انواع عفونتهای خونی خصوصاً ویروسی در سه دهه گذشته، انتقال خون بالقوه ریسک انتقال این عفونتهای منتقله از راه خون را دارد.
- بر اساس تخمین سازمان جهانی بهداشت، با وجود همه تمهیدات ایمنی همچنان انتقال خون می‌تواند سبب انتقال ویروسهایی مثل هپاتیت C شود که چیزی در حدود یک مورد به ازای هر ۰.۵ هزار انتقال خون تخمین زده می‌شود.
- از همین رو امروزه پیشرفت‌های نوین طب انتقال خون پیرامون استقرار سیستم هموویژیلانس، مدیریت مصرف خون و ترویج روش‌های جراحی بدون انتقال خون متمرکز شده است.

تعريف هموویژیلانس (Hemovigilance)

- برای تزریق خون به بیمار مراحل زیادی باید طی شود. مراحلی که از فراغوان اهداکننده تا پیگیری گیرنده خون وجود دارد و زنجیره انتقال خون نامیده می شود.
- هموویژیلانس سیستم مراقبتی است که بر تمام مراحل این زنجیره از ابتدا تا انتهای نظارت دارد.

هدف هموویژیلانس (Hemovigilance)

هدف اصلی سیستم هموویژیلانس، جمع آوری اطلاعات مرتبط با عوارض ناخواسته انتقال خون است تا با شناسایی و تحلیل علل و بکارگیری تدابیر لازم، بتوان از بروز مجدد آن جلوگیری به عمل آورد که خودبخود ارتقای سلامت بیمار را در پی دارد.

فرایندهای مورد پایش در سیستم هموویژیلانس

- در سیستم هموویژیلانس چهار فرایند مهم ذیل مورد پایش قرار می گیرند و به همین دلیل، ارتقا این فرایندها با کمک این سیستم مقدور خواهد بود:
 - تجویز خون توسط پزشکان و مراکز درمانی بر اساس راهنمای بالینی
 - استانداردسازی بانک خون بیمارستان ها
 - استانداردسازی آزمایشات سازگاری قبل از تزریق
 - نظارت بر فرایند تزریق خون و عوارض احتمالی پس از آن

تاریخچه سیستم هموویژیلانس

- سیستم هموویژیلانس در اکثر کشورهای جهان از سال ۲۰۱۱ اجرایی شده است.
- در ایران هم ایجاد سیستم هموویژیلانس در سال ۱۳۸۶ توسط شورای عالی سازمان انتقال خون کشور به تصویب رسید.
- در سال ۱۳۸۷ مقرر گردید که سیستم هموویژیلانس در تمامی مراکز درمانی استقرار یابد. همچنین سامانه ملی مراقبت از خون (INHS) راه اندازی گردید. وظیفه این سامانه دریافت اطلاعات مرتبط با زنجیره خون و شناسایی منابع خطا و نیز ارائه نتایج و اقدامات لازم اصلاحی و پیشگیرانه به مراکز درمانی است.

INHS: Iranian national haemovigilance system
8

وظایف کمیته انتقال خون بیمارستانی

-
- این کمیته قبل از ایجاد نظام هموویژیلانس در بیمارستان‌ها وجود داشته است. این کمیته معمولاً متشکل از رئیس مرکز، معاون درمان، معاون آموزشی و پژوهشی، مدیر مرکز، مدیر خدمات پرستاری، متخصص خون و انکولوژی، متخصص داخلی، مسئول آزمایشگاه، مسئول اورژانس، مسئول فنی آزمایشگاه، مسئول بخش شیمی درمانی، مسئول کنترل عفونت، سرپرستار اطاق عمل، سرپرستار ICU و پزشک ارشد هموویژیلانس می‌باشد
 - اهم وظایف این کمیته عبارتست از:
 - ۱- بررسی و پیگیری عوارض ناشی از انتقال خون
 - ۲- نظارت بر اجرای دستورالعمل‌هایی که توسط سازمان انتقال خون ابلاغ می‌گردد
 - ۳- ارزیابی علت مصرف و مقدار فرآورده‌های خونی در بیمارستان و توصیه به پزشکان در خصوص موارد غیرضروری مصرف خون
 - ۴- برنامه آموزشی ویژه کارکنان بیمارستان

پزشک ارشد هموویژیلانس

-
- پزشک ارشد هموویژیلانس مستقر در مراکز درمانی وظیفه تضمین استقرار و اجرای سیستم هموویژیلانس را بر عهده دارد.
 - مهمترین وظایف پزشک ارشد هموویژیلانس عبارتند از:
 - ۱- مشارکت فعال در کمیته انتقال خون بیمارستانی
 - ۲- همکاری در تشخیص و ارزیابی عوارض مرتبط با تزریق خون
 - ۳- همکاری موثر با تمامی بخش های ذی ربط جهت شناسایی نقاط ضعف و رفع نواقص موجود
 - ۴- ارائه آموزش های لازم به صورت مداوم به پزشکان، پرستاران و پرسنل جراحی:
 - الف) اندیکاسیون های تزریق خون
 - ب) نحوه نگهداری صحیح خون
 - ج) نحوه صحیح تزریق خون و فراورده ها
 - د) مدیریت صحیح عوارض ناخواسته متعاقب تزریق خون

تدايير لازم در هموويژيلانس

- لازمه اجرای سیستم هموويژيلانس، امكان و قابلیت ردیابی در كل مراحل زنجیره انتقال خون می باشد.
- پس از بروز خطا يا بروز عوارض باید مستندات حاصل از مراحل کاري مورد بررسی قرار گيرد تا علت مشخص شود.
- اطلاعات بايستی محرمانه بوده و گزارشات جنبه تنبیه‌ی نداشته باشد.

اشتباهات همیشه قابل بخشش هستند اما کتمان کردن آنها هرگز

هموویژیلانس در یک نگاه

مستندسازی عوارض مرتبط با تزریق خون

گزارش عوارض مرتبط با تزریق خون

تجزیه و تحلیل عوارض و شناسایی علل

اخذ اقدامات اصلاحی جهت پیشگیری از وقوع مجدد

انواع فرآوردهای خونی و اندیکاسیون در خواست آنها

انواع فرآورده های خون

- RBC : خون کامل، RBC فشرده، خون شسته شده، خون اشعه دیده، خون کم لکوسیت
- پلاکت
- پلاسما : پلاسمای تازه منجمد
- رسوب کرایو

- نکته: از فناوری آفرزیس نیز می توان در جمع آوری گلbulهای قرمز ،پلاسما و یا پلاکت استفاده کرد. استفاده از آفرزیس کاهش احتمال انتقال بیماریهای عفونی و افزایش طول عمر این فرآورده ها در بدن گیرنده به همراه دارد.

خون کامل

- ۴۵۰ میلی لیتر / هماتوکریت ۳۶ تا ۴۴ درصد / نگهداری خون کامل در ۱ تا ۶ درجه سانتی گراد به مدت ۳۵ روز در CPDA1

اندیکاسیون:

- امروزه موارد استفاده از خون کامل بسیار محدود شده است و شامل موارد زیر است:
 - خون ریزی فعال و مداوم که فرد بیش از ۲۵٪ از حجم خون خود را از دست داده باشد و بیمار در معرض خطر شوک هموراژیک باشد. (Massive Transfusion)

تعویض خون نوزادان

کنtra اندیکاسیون:

- نارسایی احتقانی قلبی
- آنمی مزمن

گلبول قرمز فشرده

- ۰ ۲۰۰ تا ۲۵۰ میلی لیتر / هماتوکریت ۶۵٪ تا ۸۰٪ نگهداری در ۱ تا ۶ درجه به مدت ۳۵ روز

• اندیکاسیون:

- کم خونی علامت دار در بیمار با حجم خون طبیعی مثل نارسایی احتقانی قلب
- از دست دادن خون در حدود ۱۵٪ حجم خون
- هموگلوبین کمتر از ۹ قبل از جراحی و انتظار از دست دادن بیش از ۵۰۰ میلی لیتر خون در جراحی
- هموگلوبین کمتر از ۷ در بیمار بدحال و بحرانی
- هموگلوبین کمتر از ۸ در بیمار سندرم حاد عروق کرونر
- هموگلوبین کمتر از ۱۰ در بیمار دچار خونریزی ناشی از اورمی یا ترومبوسیتوپنی

• میزان و نحوه مصرف:

- تزریق ۱ کیسه گلبول قرمز منجر به افزایش ۱ واحد هموگلوبین یا ۳٪ هماتوکریت می شود.
- تزریق خون باید حتما از طریق ست فیلتردار ۱۷۰ تا ۲۶۰ میکرونی انجام شود.
- هیچ نوع فراورده ای بجز سالین ایزوتونیک یا آلبومین نباید به همراه خون تزریق گردد.

گلبول قرمز کم لکوسیت

- حاوی حداقل ۵ میلیون لکوسیت
- بهتر است فیلتراسیون خون قبل از ذخیره خون (بلافاصله بعد از جمع آوری خون) انجام گردد که در این صورت از تجمع سایتوکاین ها در خون جلوگیری می شود و واکنش های تبدار غیرهمولیتیک ناشی از تزریق خون کاهش می یابد.
- فیلترهای کاهنده لکوسیتی بر بالین بیمار روش دیگر کاستن از تعداد لکوسیتهاست. از معایب این فیلترها ایجاد عوارض جانبی از جمله افت فشار خون بخصوص در بیماران مبتلا به پرفشاری خون است که داروهای مهارکننده تبدیل کننده های آنزیوتانسین مصرف می کنند.
- **اندیکاسیون:**
 - جلوگیری از واکنش های تب زای متعاقب تزریق خون
 - پیشگیری از آلوایمونیزاسیون در بیمارانی که نیاز به تزریق خون طولانی مدت و مکرر دارند.
 - خانمهایی که زایمان های متعدد داشته اند و نیاز به تزریق خون دارند.
 - بیماران مبتلا به نقص ایمنی ذاتی یا اکتسابی، بیمار پیوند مغراستخوان
- **میزان و نحوه مصرف:** مشابه گلبول قرمز فشرده است.

گلبول قرمز شسته شده

-
- شستشوی یک واحد گلبول قرمز با ۲ لیتر سالین که سبب کاهش پلاسما، لکوسیت، پلاکت و بقاوی سلولی می‌شود.
 - شستشوی خون در هر زمان تا قبل انقضا قابل انجام است ولی بعد از شستشو فقط تا ۲۴ ساعت در دمای ۱ تا ۶ درجه قابل نگهداری و مصرف است.
 - **اندیکاسیون:**
 - جلوگیری از واکنش های آлерژیک شدید
 - بیمار مبتلا به کمبود IgA یا کمبود مهارکننده C1 که در خطر آنافیلاکسی هستند.
 - پیشگیری از هایپرکالمی بدنبال تزریق خون

گلbul قرمز اشعه داده شده

- خونی که با توجه به کراس مچ مناسب بیمار می باشد به مرکز تابش گاما منتقل شده و اشعه گاما دریافت می کند. این خون مناسب بیمارانی است که به دلیل ضعف سیستم ایمنی مستعد بیماری پیوند علیه میزبان (GVHD) هستند.

- اندیکاسیون های اصلی:**
- بیماران مبتلا به نقص ایمنی سلولی ارثی
- گیرندگان پیوند سلولهای بنیادی خونساز
- بیماری هاجکین
- تزریق خون داخل رحمی
- شیمی درمانی با آنالوگهای پورینی مثل فلودارابین

پلاکت

• پلاکت حاصل از سانتریفوژ خون کامل را پلاکت رندوم می گویند که حاوی $10^{10} \times 5/5$ پلاکت در ۵۰ تا ۷۰ میلی لیتر پلاسما است. پلاکت را می توان با استفاده از سیستم آفرزیس نیز تهیه کرد (حاوی $10^{11} \times 3$)

• نگهداری پلاکت در ۲۰ تا ۲۴ درجه با تکانه های ملایم و دائمی می باشد که بدین شکل تا ۳ روز قابل نگهداری می باشد.

• اندیکاسیون:

• در بیمار دارای وضعیت پایدار با کمتر از ۱۰ هزار پلاکت در میکرولیتر

• در بیمار تبدار با کمتر از ۲۰ هزار پلاکت

پلاکت

- در صورت خونریزی یا اقدامات تهاجمی یا جراحی با کمتر از ۰.۵ هزار
- در صورت وجود اختلال عملکردی پلاکت و وجود خونریزی شبکیه یا CNS یا عروق کوچک با کمتر از ۱۰۰ هزار
- تزریق پیشگیرانه در بیماران با شمارش پلاکتی کمتر از ۵ تا ۱۰ هزار به علت های پوپلازی مغزاستخوان
- **کنترل اندیکاسیون:**

- تزریق پلاکت به بیماران مبتلا به تخریب سریع پلاکت مانند ITP، DIC (مگر خونریزیهای وسیع)
- منع نسبی در TTP و ترومبوسیتوپنی ناشی از تزریق هپارین
- نکات مهم:
 - در تزریق پلاکت نیازی به کراس مج نیست ولی باید همگروه از لحاظ ABO و Rh (خصوصا در بیماران-Rh-) باشد.
 - میزان خطر انتقال عوامل عفونی در تزریق پلاکت نسبت به گلبولهای قرمز بالاتر است چراکه یک بیمار معمولاً به چندین واحد پلاکتی نیاز دارد.
 - آلودگی های باکتریایی در کیسه های پلاکتی بالاتر است.

پلاکت

• میزان و نحوه مصرف:

- دوز معمول تجویز پلاکت در حدود یک واحد پلاکت به ازاء هر ۱۰ کیلوگرم وزن بدن است (حدود ۷ واحد برای یک فرد بالغ ۷۰ کیلوگرمی)
- هر واحد پلاکت، شمارش پلاکتی را در یک فرد بالغ در حدود ۵۰۰۰ میکرولیتر بالا میرد.
- اختلال در هموستاز و یا عدم افزایش قابل انتظار در شمارش پلاکتی را مقاومت پلاکتی می گویند که به دو گروه ایمونولوژیک (اغلب ناشی از آنتی بادی علیه آنتی ژنهای HLA) و غیرایمونولوژیک (ناشی از خونریزی، مصرف دارو، اسپلنومگالی، DIC، تب، سپسیس) تقسیم می گردد.
- پلاکت باید از طریق ست های تزریق خون با فیلترهای ۱۷۰ تا ۲۶۰ میکرونی تزریق گردد.
- برای بیماران در معرض GVHD پلاکتهای اشعه داده شده توصیه می گردد.

پلاسمای تازه منجمد (FFP)

- ۰ ۲۰۰ تا ۲۵۰ میلی لیتر پلاسمای جداسده از خون کامل در عرض ۸ ساعت پس از اهدای خون / نگهداری در دمای کمتر از ۱۸ - درجه برای یکسال

• اندیکاسیون:

- کاهش همزمان چندین فاکتور انعقادی به همراه خونریزی
- فقدان ارثی فاکتورهای انعقادی که محصول تجاری در دسترس ندارند مانند فاکتور X
- نیاز به عمل جراحی تهاجمی در بیمار اختلال کبدی و یا DIC
- برگشت سریع اثر وارفارین در موارد خونریزی
- به عنوان جایگزین حجم در پلاسما فرزیس در بیماران TTP یا سندرم همولیتیک اورمیک
- PTT یا PT بیش از ۱/۵ برابر طیف نرمال
- کوآگولوپاتی رقتی (کاهش بحرانی فاکتورهای انعقادی ناشی از تزریق خون حجیم)

پلاسمای تازه منجمد (FFP)

۰ کنترال دیکاسیون:

- با توجه به امکان انتقال بیماریهای منتقله از راه خون، نباید از پلاسما به عنوان افزایش دهنده حجم مایعات بدن استفاده کرد. بجای آن می‌توان از محلول آلبومین یا محلولهای کریستالوئیدی استفاده کرد.
- بیماران فاقد IgA خصوصاً در معرض آنافیلاکسی شدید در اثر تزریق پلاسما هستند.
- دوز تزریق پلاسما جهت جایگزینی فاکتورهای انعقادی معمولاً به میزان: $10-20 \text{ ml/kg}$ (۳ تا ۶ واحد برای یک فرد بالغ) است. بدین ترتیب سطح فاکتورهای انعقادی تا ۲۰٪ افزایش می‌یابد.
- تزریق پلاسما باید از طریق ست فیلتردار انجام شود.
- انجام کراس مچ برای FFP مورد نیاز نیست ولی تزریق پلاسمای همگروه ABO لازم است.
- پلاسمای گروه خونی AB به عنوان پلاسمای همگانی قابل استفاده برای همه گروه‌های خونی است.

رسوب کرایو (Cryopercipitate)

- حجم حدود ۱۵ میلی لیتر / از ذوب یک واحد FFP در دمای ۶ درجه بدست می آید / قابل نگهداری تا ۳ ماه در دمای ۱۸- و تا یکسال در دمای -۳۰-
- منبع غنی از فیبرینوژن، vWF، VIII، XIII و فیبرونکتین است.
- **اندیکاسیون:**
 - درمان کمبود مادرزادی فاکتور XIII
 - درمان هموفیلی A و VWD (در صورت عدم دسترسی به فاکتورهای کنسانتره)
- کرایو باید در ۳۷ درجه ذوب شده و تا ۴ ساعت مصرف شود.
- در تزریق کرایو برای فرد بالغ شرط همگروهی ABO الزامی نیست (در کودکان لازم است) و همینطور نیاز به کراس مج نمی باشد.
- کرایو باید از طریق سنت فیلتردار تا حد ممکن سریعتر تزریق شود.
- هر واحد کرایو در یک فرد بالغ باعث افزایش ۵-۱۰ mg/dl فیبرینوژن می شود.

دستورالعمل سازگاری ABO & Rh

گروه خون بیمار	گلبول قرمز سازگار	فرآورده پلاسمایی سازگار
A	A,O	A,AB
B	B,O	B,AB
AB	A,B,AB,O	AB
O	O	A,B,AB,O
Rh- POSITIVE	Rh-POSITIVE, Rh-NEGATIVE	N/A
Rh-NEGATIVE	Rh-NEGATIVE*	N/A

سپاس از توجه شما

ملاحظات و اقدامات پیرامون جراحی

راهبردهای حفظ خون (پیش از عمل)

-
- مدیریت مصرف خون (Patient blood management) پیرامون جراحی مستلزم یک برنامه چندتخصصی و جامع است.
 - با این رویکرد باید برای تمام بیماران قبل از جراحی آزمایش‌های ذیل انجام پذیرد:
 - ارزیابی هموگلوبین
 - ارزیابی آهن ذخیره ای
 - ارزیابی وضعیت انعقادی
 - با بررسی های فوق در صورتی که مشخص شود بیمار دارای وضعیت انعقادی نامناسب، دچار کم خونی یا دارای آهن ذخیره ای پایین است، باید پیش از جراحی نسبت به اصلاح این موارد اقدام کرد.

پیشگیری و درمان کم خونی پیش از عمل جراحی

زمان باقی مانده تا جراحی	راهکار قابل استفاده
بیش از ۳۵ روز	تاخیر جراحی تا زمان اصلاح کم خونی (تشخیص علت کم خونی و درمان آن + تجویز آهن)
۱۴ تا ۳۵ روز	تاخیر جراحی تا زمان اصلاح کم خونی (تجویز آهن و اریتروپویتین) درنظر گرفتن امکان اهدای خون اتولوگ
۱۰ تا ۱۴ روز	تاخیر جراحی تا زمان اصلاح کم خونی (تجویز آهن و اریتروپویتین)
کمتر از ۱۰ روز	تاخیر جراحی تا زمان اصلاح کم خونی (در صورت امکان)

بیمار با سطح فریتین کمتر از $L/\mu\text{g} 100$ باید پیش از جراحی مورد درمان با آهن خوارکی قرار بگیرد.

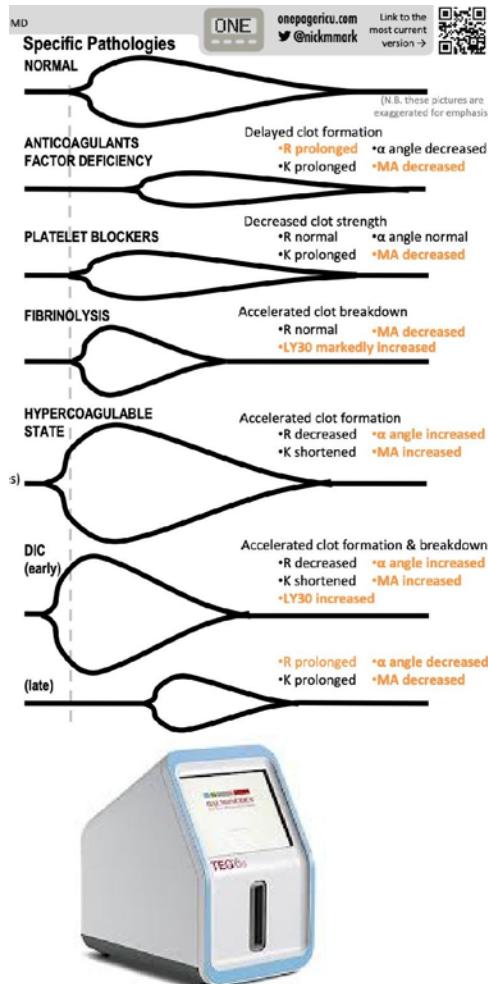
راهبردهای حفظ خون (حین و پس از عمل جراحی)

- استفاده از پوزیشن مناسب طی جراحی می تواند با کاهش فشار وریدی به کمتر شدن خونریزی بیمار کمک کند.
- در جراحی های ارتوپدی تعویض مفاصل بزرگ اگر خونریزی به میزان بالا پیش بینی می شود می توان از روش های پوتانسیون القایی (IH) استفاده کرد تا تعادلی بین اتلاف خون و حفظ خون رسانی به اعضای حیاتی برقرار گردد. Sodium nitroprusside, nitroglycerin, or β -blockers (IV)
- در بیمارانی که قرار است در آنها جراحی هایی انجام شود که پیش بینی حجم بالایی از خونریزی می رود، blood salvage طی عمل جراحی توصیه می شود. البته اینکار نیاز به دستورالعمل بیمارستانی به منظور انتخاب بیمار، استفاده از تجهیزات و پرسنل آموزش دیده دارد.

راهبردهای حفظ خون (حین و پس از عمل جراحی)

- بیمار حین و پس از عمل جراحی نیاز به هموستاز کافی دارد و بنابراین باید پیش از جراحی بیماری که داروهای ضدانعقادی مصرف می کند مصرف داروی خود را تحت نظر پزشک کم کرده یا متوقف کند.
- به فاصله اندکی پس از عمل جراحی، بیمار باید داروهای مصرف داروهای ضدانعقادی خود را آغاز کند (بخصوص اینکه خود جراحی یک حالت افزایش نسبی انعقادپذیری (Hypercoagulability state) ایجاد می کند).
- در بیمار دچار ترومبوآمبولی شریانی باید درست تا زمان جراحی، به درمان هپارین خود ادامه دهد.
- از طرفی مصرف هپارین بلافاصله پس از اعمال جراحی بزرگ به دلیل خطر بالای خونریزی ممنوع است. درمان ضدانعقادی باید حداقل ۲۴ ساعت پس از جراحی شروع شود.

راهبردهای حفظ خون (حین و پس از عمل جراحی)

- در جراحی های بزرگ قلبی و کبدی و.. استفاده از TEG (ترومبولاستوگرافی) جهت بررسی فوری وضعیت انعقادی بیمار توصیه می شود.
- استفاده از ترانگرامیک اسید و آمینوکاپروئیک اسید (داروهای آنتی فیبرینولیتیک) درون وریدی در جراحی های قلب قویا توصیه می شود . همچنین استفاده از ترانگرامیک اسید در جراحی های غیرقلبی با خونریزی قابل توجه توصیه می شود.

اهداء خون اتولوگ

- اهدای خون اتولوگ (تزریق خون خود فرد) یکی از برنامه های ویژه در مدیریت مصرف خون در جراحی ها به حساب می آید.
- مزایای استفاده از خون اتولوگ :
 - عدم احتمال انتقال بیماریهای منتقله از راه خون
 - عدم ایجاد عوارض ناخواسته ناشی از ذخیره خون
 - عدم شکل گیری آنتی بادی علیه آنتی ژنهای لکوسیتی و پلاکتی
 - مناسب بیمارانی که دارای چندین نوع آلوانتی بادی علیه گروه های خونی در پلاسمای خود هستند
- خون اتولوگ در واقع یک خون تازه به حساب می آید و به همین دلیل عمر بسیار بالاتری نسبت به خون آلوزن در بدن بیمار دارد.

اهداء خون اتولوگ

- خون اتولوگ به ۳ شیوه تهیه می گردد:

- ۱- اهدای خون اتولوگ قبل از عمل جراحی (PABD)

- ۲- جمع آوری خون اتولوگ بلا فاصله قبل از عمل جراحی

- ۳- جمع آوری خون حین عمل جراحی (Blood Salvage)

اهدای خون اتولوگ قبل از عمل جراحی (PABD)

- این روش برای جراحی های الکتیو که احتمال از دست دادن بیش از ۱۰٪ از خون داده می شود، توصیه می شود.
- در این روش از ۳۵ روز تا ۷۲ ساعت قبل از جراحی می توان خون اتولوگ را جمع آوری و نگهداری نمود.
- برنامه زمان بندی جهت جمع آوری سه کيسه خون از بیمار به شرح ذیل است:
 - نوبت اول ۳ هفته قبل از جراحی
 - نوبت دوم ۲ هفته قبل از جراحی
 - نوبت سوم تا ۷۲ ساعت قبل از جراحی

جمع آوری خون اتولوگ بلافارسله قبل از عمل جراحی

- در این روش بلافارسله قبل از جراحی و بر حسب هموگلوبین بیمار، ۱ تا ۲ کیسه خون کامل از بیمار جمع آوری می شود.
- به منظور حفظ حجم طبیعی خون، به مقدار مناسب محلول های کریستالوئیدی یا کلوئیدی به بیمار تزریق می گردد.
- خون تهیه شده را می توان تا ۸ ساعت در دمای اتاق و یا تا ۲۴ ساعت در دمای ۱ تا ۶ درجه نگهداری و سپس تزریق کرد.
- مزیت این روش در هدررفت خون با محتوای RBC کمتر حین جراحی است.

جمع آوری خون حین عمل جراحی (Blood Salvage)

- در این روش، خون محل جراحی را که عفونی یا تومورال نبوده و یا آغشته به آنتی بیوتیک موضعی یا بتادین نشده است، توسط دستگاه اتوترانسفیوژن ساکشن شده، در دستگاه چندین بار مورد شستشو قرار گرفته و به کیسه نگهداری گلbul قرمز منتقل می شود.
- این خون را می توان در همان بخش جراحی مورد استفاده قرار داد یا در بخش به بیمار تزریق نمود.
- در هر صورت این خون تا ۴ ساعت در دمای اتاق و تا ساعت در یخچال قابل نگهداری و تزریق می باشد.

گام های مدیریت تزریق خون حین و پس از جراحی

• تزریق RBC :

- پایش مقدار از دست دادن خون (ارزیابی چشمی فیلدجراحی)
- پایش غلظت هموگلوبین
- پایش خونرسانی ناکافی و هایپوکسی اعضای حیاتی (توسط پایش O₂ saturation، HR، BP و..)
- تزریق RBC اتولوگ یا آلوژن
- مدیریت اختلالات انعقادی:
 - ارزیابی چشمی فیلدجراحی بمنظور بررسی اختلالات انعقادی
 - انجام آزمایش های موردنیاز حین و پس از عمل جراحی برای ارزیابی وضعیت انعقادی بیمار
 - تزریق پلاکت
 - تزریق FFP و رسوپ کرایو
 - استفاده از داروها به منظور کنترل خونریزی (مثل هموستاتیک موضعی و دسموپرسین)
 - فاکتور VII نوترکیب با توجه به اندیکاسیون مصرف آن
- بررسی عوارض تزریق خون

